

A DAGANATOK TERMÉSZETE

Caroline Markolin, Ph.D.

1979. februárjában Dr. Ryke Geerd Hamer, aki ebben az időben belgyógyász főorvosként dolgozott egy onkológiai klinikán Münchenben, Németországban, egy rendkívüli tudományos kutatásba kezdett. Arra alapozva, hogy minden testi funkciót az agy irányít, Dr. Hamer elkezdte kielemezni a rákbetegei agyi CT-jeit, és összevetette őket a kórtörténetükkel. Az kezdeményezte ezt az újfajta megközelítést, hogy Dr. Hamert is rákbetegséggel diagnosztizálták, nemsokkal azután, hogy a fia, Dirk, 1978. decemberében tragikus körülmények között meghalt.

Amit Dr. Hamer felfedezett, az megdöbbenítő volt. Arra jött rá, hogy amikor egy váratlan érzelmi megrázkódtatás ér valakit, ez a „konfliktus sokk” nyomot hagy az agy azon területén, amely arra van programozva, hogy megoldja pontosan azt a fajta nehézséget, amit éppen az egyén átél. Több mint 40,000 esettanulmányból, Dr. Hamer megállapította, hogy amikor az agyban megtörténik az elváltozás, ami látható az agy CT-jén, az agynak erről a részéről irányított szerv szintén reagál. A konfliktus természetétől függően, a szerv vagy sejt szaporultal reagál, pl. egy daganat növekedésével, vagy pedig szövetvesztéssel.

Nézzük például a tüdőrákot. A tüdőnk tüdő alveolusok (léghólyagocskák) millióiból áll, amik szabályozzák a légzést, és következésképpen a testünk oxigén ellátását. Dr. Hamer kikövetkeztette, hogy az alveolusokhoz kötődő konfliktus az egyfajta „halálfélelem konfliktus”, mert biológiai értelemben a halálfélelem-pánik egyenlő azzal, hogy nem tudunk lélegezni. Abban a pillanatban amikor halálfélelem érzése tör ránk, például egy rák diagnózis sokk kapcsán, amit „halálos ítéletként” fogunk fel, a léghólyagocskák azonnal elkezdnek szaporodni, és egy tüdő daganatot hoznak létre. Addig, amíg a halálfélelem fenn áll, a daganat növekszik. A hagyományos szemlélettel ellentétben, a tüdősejtek burjánzása nem egy értelmetlen folyamat, hanem meghatározott biológiai szerepe van, mégpedig az, hogy megnövelje a tüdő kapacitását, és ezáltal javítsa a szervezet túlélési esélyét. Dr. Hamer szilárdan megalapozta, hogy valakiben csak akkor alakul ki tüdőrák, amikor az agyi CT-jén, az agynak a tüdőt irányító részén látható egy éles céltábla szerű kör konfiguráció, ami a váratlan „halálfélelem” hatására alakul ki.

Mivel a gyógyulás csak akkor történhet meg, miután a konfliktus megoldódott, a GNM az eredeti konfliktus azonosítására és megoldására koncentrál. Mindenek előtt, az a legfontosabb, hogy egy félelem és pánikmentes környezetet teremtünk, hogy a gyógyulási folyamatot ne veszélyeztessék újabb konfliktusok. A gyógyulási fázis alatt, az egész szervezet egy helyreállítási és felépülési időszakon megy keresztül. A tüdőrák esetében, abban a pillanatban, ahogy a halálfélelem konfliktus megoldódik, például remény és biztatás eredményeként, és legfőképpen azért, mert megértjük a rák jelentését, a daganat növekedése leáll. A gyógyulási fázis alatt a daganatot specializált mikróbák bontják le, amelyek az evolúció során pontosan erre képződtek ki. A tüdőszövetek esetében tuberkolózis baktériumok aktiválódnak, hogy lebontsák a már felesleges sejteket. A daganat maradványait felköhögjük, ezért a köpet tuberkolózis váladékot tartalmaz gyakran vérrel keveredve. Ezt az állapotot klinikailag tuberkolózisnak hívják. Ha ezek a hasznos baktériumok nincsenek jelen túl sok antibiotikum használata miatt, a daganat betokozódik és helyben marad. Egy rutin vizsgálatkor felfedezhetik ezeket az ártalmatlan csomókat, ami egy új diagnózis sokkot válthat ki.

Ami a tüdőrák gyógyulására vonatkozik, az Dr.Hamer kutatásain alapulva, ugyanúgy alkalmazható a nyelőcső, vastagbél, végbél, vesék, máj, prosztata, méh, vagy az emlőmirigyek rákos megbetegedéseire is – ezáltal minden egyes rákbetegség biológiailag összekapcsolható egy konkrét konfliktus típussal, amit Dr.Hamer több ezer esttanulmány alapján azonosított.

Azokban a szervekben amiket az ősagy (agytörzs és kisagy) irányít, mint például a tüdő, a vastagbél, a nyelőcső, a máj, a vesék, vagy az emlőmirigyek a konfliktus-aktív fázisban képződnek daganatok. Ennek az ellenkezője történik azokban a szervekben, amelyeket az új agy (a nagyagykéreg) irányít, mint például a petefészkek és herék, a méhnyak, a hörgők, a gége, a csontok, és a nyirokcsomók. Ezek a szervek szövetsorvadással reagálnak a különböző konfliktusokra, ahogy például láthatjuk a petefészkek vagy here nekrozis esetében – a szövetek elváltozása nem véletlenszerűen történik, hanem meghatározott biológiai okuk van. Abban a pillanatban, amint a kapcsolódó konfliktus megoldódik, az aktív, stressz fázis alatt elhalt szövetek új sejtekkel lesznek helyettesítve és felújítva. Ezekre példák a petefészkek és hererák, méhnyakrák, a hörgők és a gége rákos megbetegedései, limfóma és a különböző típusú szarkómák. A hagyományos orvosi sablonok szerint ezek a rákbetegségek, rosszindulatú képződmények, habár valójában ezek gyógyító daganatok, amelyek a gyógyulási fázis befelyezésével lebomlanak.

A GNM – először az orvostudomány történetében – biológiai kritériumokat tud felmutatni, ami szerint osztályozni lehet a rákos képződményeket az embriológia és az evolúció tudományára alapozva. Dr.Hamer felfedezése megmagyarázza, hogy a test bizonyos sejtjei miért kezdenek el hirtelen szaporodni, hogy miért nő a daganat a test meghatározott részén, hogy pontosan milyen konfliktus váltja ki a daganat növekedését, hogy az agy melyik része irányítja a daganat fejlődését, és hogy mi a legmegvalósíthatóbb terápiás megközelítés minden egyes rákbetegség estében. Megtanuljuk, hogy az a daganat, ami a gyógyulási fázis alatt nő, a helyreállítási folyamat részeként, annak teljesen más a minősége, mint egy daganatnak, ami a konfliktus aktivitás alatt nő, a túlélésért való küzdelem természetes részeként. Kizárólag a rákos növekedésre koncentrálva, az akadémikus orvostudomány nem ismeri fel a betegségek lezajlásának két fázisát, és a rákot a sejtek ámokfutásaként értelmezi, amit kordában kell tartani kemoterápiával, sugárkezeléssel vagy műtéttel, különben megöli a szervezetet. Emiatt a merev nézet miatt, maga a szó „rák”, a reménytelenséggel, félelemmel és kétségbeeséssel vált egyenragúvá.

A természet biológiai törvényein alapulva, amelyek meghatározzák a rákbetegségek kialakulásának az okát, fejlődését és gyógyulási folyamatát; azt az elméletet, hogy a rákos sejtek pusztítóak, már nem lehet tovább fenntartani. Dr.Hamer széleskörű kutatása a rákkal kapcsolatban megmutatja, hogy a daganatok hagyományos minősítése aszerint, hogy „jóindulatúak” vagy „rosszindulatúak”, feleslegessé válik.

A Természet, ahogy erre emlékeztetve vagyunk, nem rejteget semmilyen rosszindulatot. A Természet mindig célirányosan dolgozik, és a Természet mindig arra törekszik, hogy a saját túlélését biztosítsa. Mivel mi, emberi lények is a Természet részei vagyunk, amit úgy tűnik, hogy néha elfelejtünk, a Természet mindig megpróbálja a magunk és az utódaink életben maradását szolgálni.

Fordítás: Hajnalka Váradi

Forrás: www.LearningGNM.com